herpy

FRØER

Red-eyed Green Treefrog

Ranoidea chloris

Ranoidea chloris er en smuk, kraftigt grøn træfrø på 5-7 cm fra regnskove og fugtig skov langs Australiens østkyst. Den har gul bug, lilla lår og røde øjne og lever højt oppe i trækronerne, så den kun sjældent ses uden for yngletiden. Der findes kun lidt viden om pasningen, så den bygger på beslægtede australske træfrøer.

Familie: Pelodryadidae Tidligere navn: *Litoria chloris; Chlorohyla chloris* **Mild hudgift**

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**5-7 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**5-10 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende**
Biotop	**Regnskov og tempereret skov og eng**
Hudgift	**Mild** Vask hænderne efter kontakt, og hold fingrene fra øjne og mund
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**45 × 45 × 60 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**22-27 °C**
Temperatur, nat	**16-20 °C**
Luftfugtighed	**70-90 %**
Vand	**Vanddel** dybde 5-10 cm
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter**
Holdes	**Enkeltvis, parvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**I vand**
Æg pr. lægning	**50-500**
Lægninger pr. år	**1-5**
Larvetid	**41-90 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter og færdigfoder**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står ikke på CITES-listerne. Australien tillader ikke indsamling og eksport af vilde dyr, så dyr i handlen er opdrættede. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og er derfor ikke angivet.

Om arten

Ranoidea chloris er en stor, slank træfrø. Hannerne måler 5-6 cm fra snude til kloak, og hunnerne er lidt større og når 6-7 cm. Ryggen er glat og klar grøn, bugen citrongul og kornet i huden, og lårenes bagside er dybt lilla til blåsort. Arme og ben er for en stor del gule; grøn farve findes kun på underarmens overside og på underbenet. Øjnene er gyldne i midten og går mod kanten over i rødt eller orange, og pupillen er vandret. Trommehinden er tydelig, og fingre og tæer har store hæfteskiver. Fingrene har svømmehud til tre fjerdedele og tæerne næsten helt ud.

Haletudserne er gråbrune til mørkebrune, nogle gange med en guldfarvet stribe langs siden, og bliver op til 5 cm lange.

Arten blev beskrevet i 1892 som *Hyla chloris*. Den er siden flyttet mellem flere slægter og står i ældre litteratur og i hobbyen som *Litoria chloris*; nyere værker fører den til slægten *Chlorohyla*. *Ranoidea xanthomera* nord for Proserpine ligner den så meget, at de to tidligere blev regnet for én art; forskellen er, at *R. xanthomera* har orange i stedet for lilla bag på lårene.

Hudgift: Hudsekretet indeholder peptider (caeriner) med antibakteriel virkning. Arten er ikke kendt for at være giftig for mennesker, men sekretet er biologisk virksomt. Vask hænder efter kontakt, og rør ikke ved øjne og mund bagefter.

Læs mere: Opdræt af haletudser

Udbredelse og levested

Ranoidea chloris findes langs Australiens østkyst og i det nære bagland, fra egnen omkring Sydney i New South Wales og nordpå til Mackay og Proserpine i det midtnordlige Queensland. Nord for Proserpine afløses den af den nært beslægtede *Ranoidea xanthomera*. Udbredelsen er smal og følger kystzonen, hvor regnskov og fugtig skov når helt ned mod havet.

> **Oprindelig udbredelse:** Australien.

LEVESTED

Ranoidea chloris lever i subtropisk regnskov, fugtig sklerofylskov (høj eukalyptusskov med tæt underskov) og skovbryn. Den findes også i oversvømmede græsarealer ved vandløb, i genvoksende skov og på nærliggende landbrugsland. Størstedelen af året tilbringer den højt oppe i trækronerne, og netop derfor ved man kun lidt om dens daglige liv og om, hvad den spiser. Man må regne med, at den ligesom andre træfrøer lever af insekter.

Den ses mest i yngletiden, som ligger i forår og sommer, fra oktober til februar, under og efter kraftig regn. Hannerne kalder fra lavt, stillestående vand: midlertidige damme, vejgrøfter, gårddamme, søer og stille sidevande ved åer. Kaldet er en række lange, stønnende "aaa-rk"-lyde, der ender i en blød trille. Klimaet er varmt og fugtigt med en regnfuld sommer og en kølig, tørrere vinter. Præcise temperaturer og fugtighedstal for arten er ikke dokumenteret.

Pasning

TERRARIET

Der findes kun lidt viden om pasningen af *Ranoidea chloris*. Anbefalingerne her bygger på klimaet i udbredelsesområdet og på erfaringerne med de beslægtede australske træfrøer *Ranoidea caerulea* og *Ranoidea splendida*. Tallene er lånt derfra.

Et par skal have et terrarie på mindst 45 × 45 × 60 cm. En lille gruppe på 3-4 dyr kræver mindst 60 × 45 × 60 cm. Højden er vigtigere end bundarealet, fordi arten lever i trækronerne og klatrer. Låget skal slutte tæt og have god ventilation, for frøerne er gode til at slippe ud.

Indret terrariet med kraftige, glatbladede og ugiftige planter som *Philodendron*, *Monstera*, bromelier og pothos, og læg grene og korkbark ud som sidde- og klatrepladser. Bunden kan være kokosfibre, fin jord eller en bar glasbund; undgå grus og småsten, som frøen kan sluge. Giv et par skyggefulde pladser højt oppe. Hold kun dyr af samme størrelse sammen, for store frøer æder mindre.

TEMPERATUR

Om dagen skal temperaturen være 22-27 °C og om natten 16-20 °C. En kølig nat er naturlig, for udbredelsesområdet har køligere nætter end det nordlige Australien. Tallene er et skøn ud fra klimaet i udbredelsesområdet.

Varm op med en svag varmepære, som står i den ene ende, eller en termostatstyret varmemåtte på siden. Frøen må ikke kunne sidde direkte på en varmekilde. Hav et termometer højt oppe og et nede ved bunden, for varmen samler sig foroven. Temperaturen må ikke komme over 30 °C i længere tid, og stillestående, varm luft skal undgås. En egentlig vinterhvile er ikke dokumenteret.

Læs mere: Varme og temperatur Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG FORSTØVNING

Luftfugtigheden skal være 70-90 %. Forstøv terrariet én gang om dagen, gerne om aftenen, når frøen vågner, og lad bunden tørre en smule op imellem. Et stort, fast vandparti holder på fugten, og så er forstøvning hver 3.-4. dag nok.

Brug regnvand eller postevand, som har stået et par dage eller er behandlet mod klor. God ventilation er lige så vigtig som fugt: stillestående, fugtig luft giver hudinfektioner og luftvejsproblemer.

Læs mere: Luftfugtighed, forstøvning og ventilation

VAND OG VANDKVALITET

Ranoidea chloris yngler i lavt vand, så et fast vandparti eller en stor, lav vandskål passer til arten. Vanddybden skal være 5-10 cm, og det skal være let at komme op, fx ad grene eller flade sten, fordi frøen ikke svømmer særlig godt. Vandet skal skiftes ofte, for frøen sviner, og et lille filter kan holde et større vandparti rent.

Brug regnvand eller afkloret postevand, og brug aldrig sæbe eller rengøringsmidler i terrariet, for padder optager stoffer gennem huden.

LYS OG UVB

Arten har brug for lys til planterne og en fast døgnrytme med 12-14 timers dag og mørke nætter. Lysstofrør eller LED varmer mindre end glødepærer. UVB er valgfrit; bruges det, skal kilden være svag (Ferguson-zone 1) med rigelig skygge, og røret skiftes hvert halve år. Da arten lever højt i trækronerne, bør den kunne sidde i skygge under de øverste blade.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Foderet er levende insekter: fårekyllinger, vandregræshopper, fluer, møl, dubiakakerlakker og et mindre antal melorme. Byttet må ikke være længere end afstanden mellem frøens øjne. Vælg melorme, som lige har skiftet skind, for de er lettest at fordøje. Foderdyrene skal fodres godt, før de gives til frøen, og støves med kalk og vitaminpulver.

Unger fodres dagligt med bananfluer, små fårekyllinger og stuefluer. Voksne fodres to til tre gange om ugen med så meget, som de æder på 10-15 minutter. Frøerne kan blive for fede; en fold af fedt over trommehinden er et tegn på overfodring.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Arten er nataktiv og tilpasser sig fangenskab uden problemer. Den bliver ofte rolig med regelmæssig kontakt, men tåler dårligt megen håndtering, fordi huden er sart. Håndter kun frøen, når det er nødvendigt, med våde hænder uden sæberester, eller brug en ren, gennemsigtig bøtte. Vask hænder bagefter.

Frøerne kan holdes enkeltvis, parvis eller i en lille gruppe af jævnstore dyr. Hannerne kalder højt om natten, især når fugtigheden stiger, så terrariet hører ikke hjemme i et soveværelse.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hunnerne er større end hannerne: hunner måler 6-7 cm og hanner 5-6 cm. Hannerne har en strubesæk og kalder om natten. Alder og størrelse ved kønsmodenhed er ikke dokumenteret. Unge dyr kan ikke kønsbestemmes, så en lille gruppe giver størst chance for et par.

PARRING

I naturen yngler arten efter kraftig regn i forår og sommer, fra oktober til februar. Yngelstemningen kan vækkes som hos *Ranoidea caerulea* og *Ranoidea splendida*: stop forstøvningen i 5-6 uger, sænk temperaturen til omkring 22 °C og lyset til 10 timer om dagen, og giv 10 cm vand. Vend derefter gradvis tilbage til normale forhold, og forstøv kraftigt. En hun kan lægge op til fem gange i en sæson.

ÆG OG HALETUDSER

Hannerne kalder, og parret omklamrer hinanden i det lave vand. Æggene lægges i klumper eller enkeltvis, viklet ind i vegetation i overfladen af vandet. En lægning er på op til 500 æg. Det laveste antal er ikke dokumenteret; 50 i boksen er et skøn.

Haletudserne er gråbrune og bliver op til 5 cm lange. De ligger ofte nede ved bunden og lever af alger og af tørfoder til akvariefisk. Fodr dagligt, skift vandet ofte, og fordel dem på flere kar, hvis de bliver mange.

METAMORFOSE

Hvor lang tid æggene er om at klække, er ikke dokumenteret. Ved omkring 27 °C forvandles haletudserne efter cirka 41 dage; i naturen tager det mindst to måneder.

Når forbenene kommer frem, skal haletudsen let kunne komme op af vandet. Sænk vandstanden, og læg skrå sten, kork eller flydende planter i, så den kan kravle op og ikke drukner.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger er små og skal fodres dagligt med bananfluer og bittesmå fårekyllinger, støvet med kalk. Hold dem fugtigt i et opdrætsterrarie med planter og en lav vandskål, og sortér dem efter størrelse, for større dyr æder mindre. Væksthastighed og alder ved voksenstørrelse er ikke dokumenteret.

Sundhed og typiske fejl

Der findes ingen artsspecifik viden om sygdomme. De problemer, der går igen hos de beslægtede australske træfrøer, er:

- Overvægt: for meget foder giver fedtfolder over øjne og trommehinde. Fodr sparsomt.
- Hudinfektioner: røde eller blålige misfarvninger og hvide, vattede områder på bugen og bagbenene skyldes bakterier og svampe og kræver hurtig behandling.
- Luftvejsproblemer ved dårlig ventilation og stillestående, fugtig luft.
- Kalk- og vitaminmangel: kramper eller rystelser i benene er et faresignal.
- Chytridsvamp (*Batrachochytrium dendrobatidis*) findes i vilde australske frøbestande. Sæt aldrig frøer eller haletudser ud i naturen.

Søg en dyrlæge med forstand på padder, og isolér dyret, hvis det ikke trives.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.